Україна і Росія. У Євросоюзі взялися за брехню Кремля

Читать на русском | Додати як бажане джерело в Google

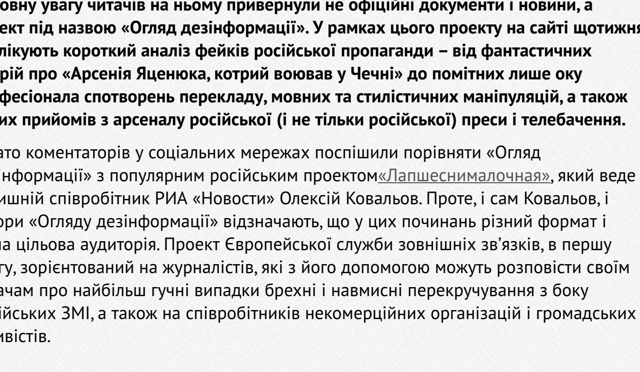

Україна і Росія. У Євросоюзі взялися за брехню Кремля

Помітною подією цього тижня стало відкриття російськомовного сайту Європейської служби зовнішніх зв'язків (ЄСЗЗ), фактично – офіційного російськомовного сайту ЄС. Основну увагу читачів на ньому привернули не офіційні документи і новини, а проект під назвою «Огляд дезінформації». У рамках цього проекту на сайті щотижня публікують короткий аналіз фейків російської пропаганди – від фантастичних історій про «Арсенія Яценюка, котрий воював у Чечні» до помітних лише оку професіонала спотворень перекладу, мовних та стилістичних маніпуляцій, а також інших прийомів з арсеналу російської (і не тільки російської) преси і телебачення.

Багато коментаторів у соціальних мережах поспішили порівняти «Огляд дезінформації» з популярним російським проектом «Лапшеснималочная», який веде колишній співробітник РИА «Новости» Олексій Ковальов. Проте, і сам Ковальов, і автори «Огляду дезінформації» відзначають, що у цих починань різний формат і різна цільова аудиторія. Проект Європейської служби зовнішніх зв'язків, в першу чергу, зорієнтований на журналістів, які з його допомогою можуть розповісти своїм читачам про найбільш гучні випадки брехні і навмисні перекручування з боку російських ЗМІ, а також на співробітників некомерційних організацій і громадських активістів.

Не зовсім правильно говорити про те, що «Огляд дезінформації» – новий проект, який запустили тільки зараз. Насправді, він існує з листопада 2015 року, а самих «Оглядів» (за числом тижнів) вийшло вже 14. Останній з них, наприклад, присвячений реакції російських ЗМІ на фільм BBC про корумпованого Путіна і французький фільм про Євромайдан; розповідям про «бойовиків «ІДІЛ» серед українських націоналістів» і таємничій карті з цитатами з Корану і адресою американської лабораторії з розробки біологічної зброї в Україні, яку начебто знайшли працівники ФСБ – це лише мала частина списку.

Дата	Язык /Целевая аудитория	Суть дезинформации	Ссылка на источник	программа или канал	Опровержение	Сообщение получено от
21.-31.01.2016	англ, чешск	Некое общественное движение в Польше хочет организовать «Майдан», свергнуть нынешнее правительство и восстановить статус «неоколонии». Эту якобы существующую польскую оппозицию тренируют направленные из-за рубежа профессионалы, обладающие достаточными финансовыми ресурсами.	http://bit.ly/1mn4M9Q // http://bit.ly/1KAz04p // http://bit.ly/1UXyazl // http://bit.ly/1T852Yo	journal-neo.org // nwoo.org // ac24.cz // ceskoaktualne.cz	Доказательства не приводятся.	European Values Think-Tank (Аналитический центр по Европейским ценностям)
22.01.-02.02.2016	польск, русск	Все больше и больше боевиков ИГИЛ приезжают в Польшу из Украины, поэтому вдоль границы нужно построить стену.	http://bit.ly/1PlMsUn // http://bit.ly/1nRqhAp	geopolityka.org // newsbalt.ru	Доказательства не приводятся. Число нелегальных мигрантов из Украины в этом году такое же, как и в прошлом: http://bit.ly/20PuTpr	Игорь Соловей, журналист, эксперт «Агентства международных исследований» (АМИ)
26.-29.01.2016	англ, чешск	ФСБ обнаружило таинственную карту, перевозимую нелегальными мигрантами. На этой карте есть цитата из Корана, описывающая Судный день, и адрес американской лаборатории, разрабатывающей биологическое оружие в Украине.	http://bit.ly/1UVLRyI // http://bit.ly/1mWD5o // http://bit.ly/1L8lEq5	whatdoesitmean.com // Orgo Net @ Blogspot // SvetKolemNas.info	Доклад ФСБ, на который здесь ссылаются, больше нигде найти невозможно. // Повторение уже опровергнутой дезинформации о секретных лабораториях, разрабатывающих смертельные вирусы.	European Values Think-Tank (Аналитический центр по Европейским ценностям)
26.01.-02.02.2016	русск	Украинцы в массовом порядке обращаются за визами, и им все чаще и чаще отказывают.	см. статью в колонке Опровержение	множество разных источников	Официальная статистика приводит прямо противоположные данные: http://bit.ly/1PoqUiX	StopFake.org

Courtesy Image

Автори проекту «Огляд дезінформації» шукають фейки в російських і зарубіжних ЗМІ самі, а також залучають волонтерів. Радіо Свобода попросило докладніше розповісти на умовах анонімності про цю роботу європейського дипломата, наближеного до оперативної робочої групи зі стратегічних комунікацій, East StratCom Task Force, яку створили у березні 2015 року за рішенням Ради Європи для протистояння російській пропаганді.

– Як і коли виникла ідея проекту? Яка його мета, на яку аудиторію він розрахований?

– «Огляд дезінформації» поширюють з початку листопада. Але важливо підкреслити, що наша команда, яка складається з 9 чоловік, займається не тільки розбором випадків дезінформації – це тільки 10-20% нашого робочого часу. Решта часу йде на те, щоб підтримувати комунікації ЄС в країнах південно-східного сусідства загалом. Наприклад, сьогодні в Україні виходить низка телевізійних сюжетів, які ми знімали до річниці Майдану. Ми робили відеоматеріали про торговельну угоду між Євросоюзом та Україною. Тобто набагато більше часу, насправді, у нас йде на те, що можна називати позитивною комунікаційною роботою, що підтримує комунікації Євросоюзу загалом, а боротьба з дезінформацією – це маленький куточок.

Чому ми займаємося цим? Тому що в тому загальному мандаті, на підставі якого працює наша команда, який був прийнятий на Раді з міжнародних питань Ради Європи в березні 2015 року, йде мова про те, що метою цієї роботи має бути поширення інформації про ЄС в країнах «Східного партнерства», поліпшення роботи ЗМІ в цих країнах, і, нарешті, відображення тих дій, котрі ми бачимо в основному в російськомовних ЗМІ, і які можна назвати дезінформацією.

– Тобто це свого роду перша лінія оборони на інформаційній війні?

Ми не займаємося інформаційною війною. Ми збираємо і показуємо випадки дезінформації
– По-перше, ми не визнаємо виразу «інформаційна війна», і ви не знайдете його ніде у нас в публікаціях. Це дуже популярне, напевно, таблоїдне слово, яке можна побачити в різних контекстах, але ми дипломати і бачимо свою мету у відсутності ескалації. Ми не займаємося інформаційною війною. Ми збираємо і показуємо випадки дезінформації, на які звертають увагу наші добровольці і волонтери. Потім ми цю інформацію збираємо і поширюємо в надії, що якісь ЗМІ зроблять з неї повноцінну публікацію.

Тому дуже важливо зрозуміти, що ми спеціально не допрацьовуємо інформацію ні на сайті, ні в розсилці. Ми спеціально залишаємо певний сирий матеріал, що може використовуватися тим, хто вже є справжнім ЗМІ. Ми ним не є. Ми повністю залежимо від волонтерів, це журналісти, активісти, які на добровільних засадах знаходять щось для нас і кажуть: «Ми бачили такий випадок, ми знайшли докази, що мова йде про дезінформацію». Тоді цю інформацію додаємо до якої-небудь бази даних. І таким чином у нас формується букет випадків дезінформації – вже для тих, хто бажає робити про це публікації в справжніх ЗМІ.

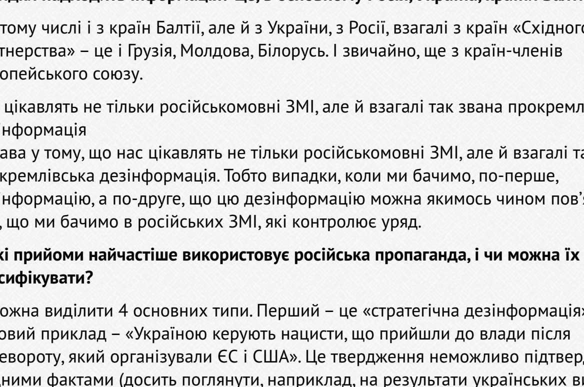

Політична карикатура Олексія Кустовського

– Звідки надходить інформація? Це, в основному Росія, Україна, країни Балтії?

– У тому числі і з країн Балтії, але й з України, з Росії, взагалі з країн «Східного партнерства» – це і Грузія, Молдова, Білорусь. І звичайно, ще з країн-членів Європейського союзу.

Нас цікавлять не тільки російськомовні ЗМІ, але й взагалі так звана прокремлівська дезінформація
Справа у тому, що нас цікавлять не тільки російськомовні ЗМІ, але й взагалі так звана прокремлівська дезінформація. Тобто випадки, коли ми бачимо, по-перше, дезінформацію, а по-друге, що цю дезінформацію можна якимось чином пов'язати з тим, що ми бачимо в російських ЗМІ, які контролює уряд.

– Які прийоми найчастіше використовує російська пропаганда, і чи можна їх якось класифікувати?

– Можна виділити 4 основних типи. Перший – це «стратегічна дезінформація». Типовий приклад – «Україною керують нацисти, що прийшли до влади після перевороту, який організували ЄС і США». Це твердження неможливо підтвердити жодними фактами (досить поглянути, наприклад, на результати українських виборів), але його методично проговорюють знову і знову, і аудиторія поступово до нього звикає.

Другий тип дезінформації – залякування. Типовий приклад – фейкове повідомлення про терористичну загрозу, що йде від українського батальйону «Азов». Мета зрозуміла: наляканими людьми набагато легше маніпулювати.

Третій тип – використання конфліктів всередині суспільства, реальних або ймовірних. Типовий приклад – справа «зґвалтованої мігрантами берлінської дівчинки Лізи».

Четвертий тип умовно називається «Західні ЗМІ пишуть, що...» Тут вони або придумують з нуля якусь історію, або спотворюють до невпізнання історію реальну
І, нарешті, четвертий тип умовно називається «Західні ЗМІ пишуть, що...» Тут вони або придумують з нуля якусь історію, або спотворюють до невпізнання історію реальну, або беруть якусь свою прокремлівську тему і поширюють її з посиланнями на всілякі нікому не відомі сайти.

– Наскільки сильним є зараз вплив російської пропаганди в Європі?

– Російська пропаганда, або прокремлівська пропаганда, як ми її називаємо (бо її можуть підтримувати або не підтримувати в Росії, це дуже важливо для нас), часто спирається на страхи, що вже існують. Для неї дуже важливо поширювати уявлення про те, що суспільство – це дуже небезпечне місце, де потрібна тверда рука, і зрозуміло чия, щоб нічого не треба було боятися.

Мігранти – це реальна проблема Євросоюзу, і цю проблему вони можуть використати, щоб підірвати уявлення про те, що, наприклад, Німеччина – це гарне місце для життя. Відомий випадок – та ж таки справа «дівчинки Лізи», яку широко висвітлювали. Це хороший приклад: ми бачимо проблему – міграція. Потім її прикрашають, беруть випадок дівчинки, яка втекла від батьків, що буває в такому віці, це вже називається «зґвалтуванням мігрантами-біженцями». Після чого інсценують демонстрації, і незрозуміло які представники російськомовної меншини кажуть, що російськомовні тепер збираються десятками, якщо не сотнями тисяч, повертатися в Росію. Тобто вони беруть реальне явище і використовують його як двигун у передаванні певних наративів.

Акція російськомовних німців проти мігрантів у Кайзерслаутерні:

– Історія з дівчинкою Лізою, можливо, буде мати для формального автора сюжету, журналіста російського «Першого каналу» Івана Благого, навіть правові наслідки. Варто сказати, що в Росії – навіть у середовищі, яке прийнято називати і вважати ліберальним – багато хто з цим не згоден і вважає, що, якщо правоохоронні органи Німеччини врешті притягнуть Благого до відповідальності, це буде порушенням принципу свободи слова. Ви згодні з цим?

– Це не входить до моїх повноважень. Це ще не завершена судова справа в одній з країн ЄС. З цього приводу я не висловлюватимусь.

– І все-таки, учасники проекту, котрі отримують інформацію від волонтерів, а потім її зводять в таблицю, публікують – чи вбачають вони частиною своєї місії припинення практики дезінформації, в тому числі, і правовим шляхом?

– Ні, наше завдання не в цьому. Наше завдання, якщо зовсім вже по-філософськи до цього підходити, в отриманні якісної комунікації між Сходом і Заходом. Ця комунікація зараз зіпсована систематичними випадками дезінформації з прокремлівського боку. Наша робота полягає в тому, щоб показувати ті спостереження, які робили учасники нашого проекту, наші волонтери, показувати ці випадки журналістам та ЗМІ, активістам, які потім можуть, якщо вони вважають, що це доцільно і важливо, висвітлювати дані питання. Тобто ми бачимо успіх і результат в тому, що про це говорять. А які з цього будуть робити висновки суспільство і держава, якісь інстанції – це вже не наш мандат, не наша мета.

– Ви говорите, що на основі вашої інформації ЗМІ готують якісь публікації, більш детальні викривальні матеріали. Ви відстежуєте ці публікації в російських ЗМІ?

– Не тільки в російських. Ми, звичайно, як і будь-яка структура, що хоче мати якийсь відгук про свою роботу, з великим задоволенням бачимо, що інформація з наших «сирих» матеріалів призводить до якихось публікацій. Звичайно, коли ми бачимо, що наш матеріал хтось використав, ми страшенно раді. Але знову ж таки, підкреслюю, ми не ЗМІ і не хочемо бути конкурентом ніяким ЗМІ. Про це був дуже цікавий пост у «Фейсбуці» в Романа Лейбова, відомого діяча «Рунету». Він відповів тим, хто говорив, що те, що ми робимо – це просто нудніша версія того, що робить Олексій Ковальов. Він каже дуже правильну річ: те, що робить Ковальов – це дуже добре, але це конкретні історії, дуже гучні, а ми займаємося тим, що теж дуже потрібно. Ми збираємо базу даних випадків, щоб можна було простежувати тенденції.

– І які простежуються тенденції за той час, що ви займаєтеся цим проектом?

Пропаганда з часом змінюється
– Пропаганда з часом змінюється, звичайно. Я особисто в цьому проекті працюю з літа, і коли я прийшов на роботу минулого літа, звичайно, головною темою була Україна. Потім якось раптово, в один момент, українська тема затихла. Це збіглося з тим, що Росія взяла активну участь у подіях в Сирії. І всю інформацію було спрямовано на Сирію. Потім був випадок з турками, зі збитим літаком, – і почалася вже турецька тематика. Українська тематика тривала, але наче якийсь підтекст до іншої пропаганди. Наприклад, відома історія про зв'язок подій на Близькому Сході і в Україні – нібито якісь бойовики «ІДІЛ» починають воювати на Донбасі. Були такі спроби їх пов'язувати. Останнім часом у нас виникає відчуття, що Україна повертається нагору. Можливо, це відображає певне уявлення, яке ми ще зустрічаємо в російському формуванні громадської думки, політичної думки в Росії – про те, що Україна дійшла до якоїсь точки «остаточного з'ясування стосунків». Можливо, це відображає уявлення про те, що донбаський конфлікт можна вважати майже замороженим, і вже потрібно знайти якийсь новий підхід до розповідей в Росії про Україну. Ось за мій час були такі тенденції.

– Це взагалі цікаво – стежити за тенденціями, за тим, як працює російська машина дезінформації?

– Цікаво, в тому числі, тому що перед нами не стоїть завдання визначити, чи є це машиною. Були відомі дослідження про фабрики тролів в Ольгино і так далі, але ми не є розвідкою, яка з'ясовує, як це робиться, за якими замовленнями, техніками і так далі. Нас цікавить сам факт існування фейку. Ми звертаємо увагу громадськості на наявність цього фейку і залишаємо за громадськістю право робити висновки.

Більшість нашого часу, як я вже сказав, іде на класичні випадки комунікації і дипломатії, абсолютно класичні, можна сказати, консервативні види комунікації в галузі дипломатії. Але оскільки Європейська Рада як вища інстанція в політичній системі в Брюсселі у березні минулого року вирішила, що прокремлівська дезінформація – це проблема, з цим потрібно щось робити, то ми ще займаємося і цією проблемою. Але це частина цілої системи, це вписується в загальне уявлення про те, що Євросоюзу час більш якісно займатися комунікаціями в своїй політиці в країнах «Східного партнерства».

– У вас є випадки, що вам волонтери надсилають посилання на репортаж або статтю і кажуть: дивіться, ще один фейк, ви починаєте перевіряти, і з'ясовується, що ні – всі правдиві?

– Так, були такі випадки. Ми намагаємося перевіряти. І ми дуже сподіваємося, що не припускаємось помилок. В такому разі ми беремо на себе всю провину. Але ми, природно, перевіряємо посилання і по можливості дивимося, ухвалюємо спільні рішення, брати історію чи ні. У наших матеріалах ви побачите дуже багато всього різного, ми спеціально залишаємо все, і це відображає той факт, що матеріал сирий, він майже не оброблений. Ми все-таки не є джерелом спостереження за дезінформацією, ми є розповсюджувачами чужих спостережень. Тому ми, звичайно, з великою обережністю ставимося до інформації, і пара випадків була, коли ми побачили, що це все трошки не так, це непорозуміння. Чого і можна було очікувати в такій ситуації.

– Коли постійно читаєш ці російські фейки, напевно, звикаєш до всього, але чи були історії, які навіть вас змушували схопитися за голову і подумати: «Ні, ну, таке навіть вони не могли придумати, сказати, показати, надрукувати»?

В теорії пропаганди відомо, що ти кидаєш якусь велику брехню в бік людини, ніхто не повірить, але залишається враження, що немає диму без вогню
– Я особисто пам'ятаю: була історія про те, що Арсеній Яценюк насправді є чеченським бойовиком, що в його біографії була активна участь в радикально налаштованих ісламістських угрупованнях в Чечні. Це така абсолютно безглузда спроба зганьбити репутацію політика з сусідньої країни. Будь-яка розсудлива людина навряд чи в це повірить, з одного боку, але з іншого боку, це залишає деякі сумніви навколо особи Яценюка. Зрозуміло, що це все в теорії пропаганди відомо, що ти кидаєш якусь велику брехню в бік людини, ніхто не повірить, але залишається враження, що немає диму без вогню, і його вигляд, репутація, імідж лишаються під загрозою.

Фотожаба на повідомлення російських ЗМІ про те, що Арсеній Яценюк воював у Чечні

– Тим не менше, ця історія з Яценюком, який нібито воював у Чечні, може стати одним з епізодів кримінальної справи проти українців Клиха і Карпюка, яких зараз судять у Росії. Тобто це фантастична річ, але навіть такі речі «пришивають» до цілком реальних кримінальних справ.

– Це якраз приклад того, про що я говорю. Деяким здається абсолютно диким те, що вони бачать, відкриваючи наші списки фейків. Колеги у мене були, які говорили: «ну чому ви передаєте таку нісенітницю?» А потім ця інформація все-таки доходить до якихось рівнів суспільства і стає потихеньку вже загальновизнаним фактом. Або, як теж буває, інформацію, абсолютно дику, раптом вхоплюють якісь американські блоги, а вже на російських державних каналах кажуть «західні ЗМІ повідомляють про те-то і те-то». Тобто спостерігається така міграція сюжетів. Те, що сьогодні можна бачити на якихось зовсім маргінальних мережевих ресурсах, завтра може раптово стати релевантним. І тому ми просто зобов'язані, навіть коли це дико, маргінально і безглуздо, додавати це до нашого списку.

– Ви говорите, що до ваших завдань не входить зрозуміти, чи є все це частиною налагодженої машини пропаганди. Але хіба така міграція сюжетів не свідчить саме про це?

Пропаганда має ефект, і великий ефект
– По-перше, це можливо. По-друге, навіть якщо не робити висновків, що це одна велика система, якщо не говорити про теорію змови, можна просто сказати: пропаганда має ефект, і великий ефект. Нещодавно вийшло дослідження громадської думки в Росії, яке показує, що в Росії – абсолютно однозначно через пропаганду – погляд на Європу, на Євросоюз значно погіршився, приблизно з вересня минулого року. Ті, хто говорить, що пропаганда – це не дуже цікаво і не дуже важливо, що вона нічого не вирішує в політиці, нехай вони якраз подивляться на ці дослідження і побачать, що пропаганда – це абсолютно однозначний важіль, який використовується з політичною метою в Росії .

Оригінал матеріалу – на сайті Російської редакції Радіо Свобода

Теги: Россия Кремль Евросоюз

Юлія Більченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

15 лютого 2016 г., 16:27 | Переглядів: 3398 | Коментарі: 1

Роздрукувати | Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus